

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

IV. Itemque tres Lunae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

alter atq; in Occasum porrectis, diutius unius hora spacio cernebatur. Quæ vero portenderint, eventus ostendat.

Aliud deinde prodigium apparuit, in quo tres Soles conspecti sunt, & inter hos duo parelia tanta claritate, ut Solem ipsum illum astrorum regem, obscurasse pene viderentur: & quidem eo ipso tempore quo contra Imperatorem occultæ fiebāt conspirationes Peucerum ipsum audiamus. Anno MDXLI. aliam vidimus pareliorum faciem. Sol velut in centro consistebat: eum duo cingebant circuli lucidi, in ambitu interioris utrimque nitebat parelius, cum ad extremum terminum diametri per centrum solis traiecti, constitutum; exteriorum arcus, iridis colore varius, effigie falcis, cornibus in Septentrionem versis inscindebat. Quæ coniunctiones Regum & Principum, qui motus sint sequuti, notum est.

III. Tres illi Soles, qui & tum & postea apparuerunt, tumultus & seditiones contra omnes fere Reges & Principes, quos religionis prætextu subditi imperio spoliate conati sunt, excitatas præsignificaverunt. Si Astrologis credimus, in ista apparitione sol Regem seu Principem repræsentat, parelij vero eos qui Regi vel Principi rebellant. Nam sicut parelij soli lumen suum quasi suffurantur, aut certe splendorem eius imitari conantur, sic rebellium unicum vorum & scopus est; regibus coronas de capite decutere sibiq; imponere, legitimis hæredibus & successoribus exclusis uti Apoc. 9. S. Joannes prævidit futurum in locast. s. Circuli diversi colores qui novos eiusmodi soles cingunt, varias artes ac fraudes denotant, quibus rebelles pessimos suos conatus palliant & occultant. Testantur historix, (b) sub Octavij M. Antonij, & Lepiditrium viratu, quo Roma in suo sanguine pæne natare visa est, tres itidem Soles in cælo apparuisse. Quemadmodum vero duo falsi soles ex his non multo post evanuerunt, uno Sole relicto qui vero & nativo lumine lucret; sic ex Triumviris illis, duobus Antonio & Lepido sublatis, totius Mundi imperium penes unum solum Augustum remansit. Ab Astrologis & alijs qui naturam & cursus astrorum curiosius observant, proditum invenio, parelios hos, velut indices fuisse occultorum consiliorum, atque in perniciem regnum clam initarum societatum, in cælo eminentes omnibusque obvis nitentes. Quemadmodum vero species illæ, quamvis expressam referant faciẽ, fulgeantq; Solis instar, adeo clarè ac nitidè, ut suo illum splendore nonnunquam obsuscant, durentque quantumvis diu; tamen dissipantur tandem & dispereunt: ita fere coniunctiones confederat-

tioneque opprimendorum eorum causâ, qui verum patiuntur, inita, in nervum erumpunt ac dissiliunt, ipsiq; exitio sunt auctoribus, quantumvis artibus devineantur ac muniantur vinculis, feliciterque initio procedant. (c) Paganis olim solenne fuit, si quando parelij eiusmodi conspecti essent; ad deos suos placandos supplicationes indicere & sacrificia offerre. Magni nominis historici referunt, eodæ die quo ille quem universa non capit Mundi machina, parvulus stabulo includi voluit, tres in Oriente Soles apparuisse; qui in unum dein coierint; quo sanctissimæ Trinitatis, Patris & Filij & Spiritus sancti, unius mysterium significatum fuit.

VI. Non equidem ignoro naturales eiusmodi pareliorum causas à Meteorologis assignari, qui dicunt esse quasdam imagines, nubi rosicidæ & fulgenti imprellas, subtili aliquo humore inter visum nostrum & Solem, in nube rotunda & æquali, Solique opposita, sese obijciente. Tunc enim Solis radios in nubem eiusmodi incidentes, in nostris oculis ex reflexione tamquam in speculo, similem plane Solis figuram repræsentare. Et sane minus hoc mirum videri potuisset meteorum, si Sole oriente vel occidente contigisset; quando nimirum eius radij imbecilliores sunt quam ut nubes, in quibus, illa sit reflexio, discutere possint; quas tempore meridiano facile discutere possunt. Ut vero parelia eiusmodi pleno & medio die conspiciantur, vix sine miraculo contingere potest; neque umquam evenisse legitur: quam circa Bosphorum aliquando, cuius rei Aristoteles & Plinius (d) faciunt mentionem. Hæc vero ipso longè mirabilius est, tres Lunas eodem videri tempore, sicut Anno M D L I. contigit. Vix enim tam debile Lunæ lumen sine miraculo eiusmodi reflexionem causare potest. Hinc Cardanus de Subtilitate ait, minus mirum esse si tres Soles, quam si duæ Lunæ simul viderentur. Et Plinius (e) tamquam rem prodigiosam notat, quod Cneo Domitio & C. Flamini Consulibus tres Lunæ in cælo apparuerunt. At Germania Anno MCCC XIV. tres vidit non sine stupore, ingentium malorum, quæ paullo post sequuta sunt; prænuncios, Ludouico Bavaræ & Friderico Austriaco de Imperio, Electorum dissensionibus miserabiliter distracto, cum magna hominum strage & regio-

b Vid. Dion. l. 45. & 47. Plin. lib. 2. c. 31. Euseb. in Chron. Cocci. in Thesau. Cathol. lib. 2. fol. 160. c. Vid. eund. Peucer. de Divin. d. Lib. 2. cap. 32. c. Lib. 2. cap. 35.

num clade, inter se dimicantibus. Similem pro-
dolor ac peiorem eiusdem Imperij cladem, à
Luthero eiusque discipulis illatam nostra atas
vidit.

Hic silentio præterire non possum tot tamque
admirabiles Eclipses, quæ prodigioso isto sæculo
contigerunt. Fateor equidem ex constanti mo-
tum caelestium lege ista portenta fieri, si quis
tamen causam cur ea Lex ab auctore naturæ san-
cita sit, requirat, & exempla à multis congesta &
longo vsu obseruata diligenter inspiciat, non infi-
ciari poterit nullam vnquam fuisse eclipsin quæ
non suos habuerit effectus. Quum enim hoc mu-
nus luminaribus tribuisset Deus, *ut præssent diei
ac nocti*: Sol tùm fugatis abactisque tenebris, gra-
tia ac diuinis operibus necessaria luce terras per-
funderet, tùm interdum vegetaret & afficeret ter-
rena cuncta lumine, & calore & vivifico; Luna
tùm caliginem noctis nimiam discuteret, tùm ri-
garet diurno calore plusculum desiccata corpora:
si quæ functionem hanc impediret, extincto vel
obumbrato lumine alterutrum, id siq̄ loco acci-
pi voluit ac considerari, non vero contemni ac ri-
deri. sicut ipse dicit, *Erunt vobis in signa*. Certe
priscos non sinè horrore Eclipses aspexisse, & ad
placandam numinis iram, solennes supplicationes
sacrificia & Processiones decreuisse legimus.
Quamdiu vero Sol Mundo huic illuxit, nullo
sæculo plures ac terriores eclipses contigerunt
quam isto de quò loquimur. Dum enim tota Ger-
mania huic ad extirpandam, illinc ad defenden-
dam hæresia arma sumit; Luna tota fœdum in
modum ter atra caligine inuoluta fuit; Sol vero
plus deince sui orbis obfuscatus, adeo vt quibus-
dam locis interdum stellæ illuxerint ac conspectæ
sint. Sæquenti vero anno MDL. tota Luna terræ
vmbra obscurata fuit, Sole piscium sedem obri-
nente, & ibidem Venere ac Mercurio concurren-
tibus, Marte vero ex Cancro triquetra radio om-
nes feriente.

VI. Quos autem (inquunt Astrologi) concitauer-
int tumultus, quas attulerint mutationes, quos
portenderint religioni opinionum motus ac dis-
sensiones, defectus isti, satis notum est: solis præ-
sertim defectus, quem à cœli culmine inclina-
tùm deductumque in *ἑκκατὰ φθῶν* (f) sub Vir-
ginis sidere, è vestigio conseq̄uebatur Libra, in cœ-
li loco vocatò *Ἰδὸς*, vehens Martem, ab vna par-
te quadrantis Iouis, ab altera trigonis Saturni ex-
positum radijs: qui vterque locus religioni præ-

ficitur, & cœli & Zodiaci: sed libram Astrologi
specialiter Christianæ religioni præsidere volunt;
quæ postea ita exagitata fuit, vt magna pars vix
quidquam ex ea retinere videretur. Infinita pro-
digia, visa horrenda, terribiles cœli aspectus, & o-
stenta, quæ miseræ Germaniæ, nostrarum in Gal-
lia miseriarum fonti, ingentem metum primum,
deinde calamitatem influxerunt, omitto, à Peuce-
ro libro XV. collecta: vt & illud, quod ad Bockel-
heim Hildesiæ oppidum è terra copiosi sanguinis
rius profuxit, & non procul à Mersburgo magna
palus in cruorem versa adeo rubuit, vt immerisa
quæuis tingeret: itemque quod arista sanguinè
guttatim extillarunt, & paulo ante Mauritij Sax-
onis cum Alberto Brandeburgico conflictum,
cœlũ sanguine pluit, Quid multis? Sanguine tùm
omnia plena erant; sanguinem omnia spirabant.
Peuceros ait, existimare se eiusmodi prodigia &
ostenta vel Dei manu vel Angelorum ministerio
formari, ac hominum generi spectanda proponi,
vt ex his quæ ventura sint discamus, nisi cum Epi-
curo sentire quis velit, Mundum fortuito guber-
nari. Illud certum est, religionis schisma quam-
plurima ostenta & prodigia semper præcessisse.
*Antequam VVandali in Africam irruissent, & floren-
tissimas ibi Ecclesias misere affligerent, templum S. Fau-
sti, vt Victor Vticensis scribit, (g) densissimis, & qui-
dem fœdum odorem exhalantibus tenebris obtectum
fuit, nulla plane apparente causa quam diuini ira nu-
minis. Quo tempore Henricus IV. Imperator contra
Gregorium VII. Pontificem rebellauit, visa
sunt non procul à Tornaco in patenti campo duo
velut serpentum agmina inter se concurrere &
dimicare. Henrico V. contra Pascalem & Gelasium
schisma faciente, generalis terra motus existisse legitur,
quo plurima templa & adificia fuere prostrata. Et tũ
vero mihi consilium non est, seditiones, bella, vr-
biũ occupationes, direptiones, instructas acies,
commissa prælia, infinitorum hominum cædes,
regionum & regnorum euastationes prolire perse-
sequi, quod hæc omnia ab alijs descripta existunt
(h) integram tamen historiam eorum quæ in Ger-
mania acciderunt, quam potero paucis compre-
hensam lectori ob oculos ponere operæ precium
vide-*

Mm 3
*fid est pars cali in Signifero qua totidem partibus in
demersum octiduum punctum signiferi præcessit, quos
partibus in emerſu anaphora ab horoscopo relinquitur te-
ste Bud. de Ass. g. Lib. 2. Sigeb. Anno 1159. h. Sigon. l. 10.
de Reg. Italia.*